

Sygn. akt II PK 297/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M. P.
przeciwko Instytutowi [...] w W.
o ustalenie prawa do urlopu dla poratowania zdrowia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. akt XXI Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 stycznia 2015 r., XXI Pa (...) Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację M. P. (powód) wniesioną od wyroku Sądy Rejonowego w W. z 17 grudnia 2010 r., VII P (...), oddalającego powództwo powoda w zakresie ustalenia roszczenia o ustalenia prawa do urlopu dla poratowania zdrowia.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi, której powód dopatruje się w naruszeniu przez Sąd drugiej instancji art. 233 k.p.c., przez niewyjaśnienie wszelkich, budzących wątpliwości okoliczności sprawy oraz w naruszeniu art. 189 k.p.c., przez przyjęcie, że powód nie miał interesu prawnego w ustaleniu prawa do urlopu dla poratowania zdrowia.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Instytut [...] (pozwany) wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny. Skarga kasacyjna jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15, LEX nr 1770910).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2015 r., III SK 57/14, LEX nr 1731109). Rzeczą skarżącego jest wykazanie, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* oraz że każdy prawnik bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe.

Powód, powołujący się na wystąpienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie wykazał tak rozumianej przesłanki przedsądu. Prezentowany przez powoda w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

pogląd, iż oczywiste naruszenie prawa przez Sąd drugiej instancji przejawia się w niewyjaśnieniu wszystkich budzących wątpliwości okoliczności sprawy oraz przyjęciu, że powód nie miał interesu prawnego w ustaleniu prawa do urlopu dla poratowania zdrowia stanowi w istocie polemikę z ustaleniami faktycznymi, dokonanymi przez ten Sąd, w żaden sposób nie wykazuje jednak, iż Sąd Okręgowy dopuścił się rażącego naruszenia prawa, które uzasadniałoby twierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest oczywiście uzasadniona.

Pozwany wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym tylko w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i jej oddalenia.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.